

[Arne Bjerregaard]

en værdistigning, som var højere end på andre områder i tilværelsen. Det kan man jo også se af, at hvis man tager en 30-årig periode, så er der ikke en øre mere i værdistigning på disse områder, end der er på andre områder.

Men så må jeg lige have lov til at give skatteministeren nogle roser – det er jo så sjældent, jeg har lejlighed til det – fordi han var meget imødekommende. Det er første gang, jeg har hørt det fra skatteministeren. Jeg er glad for, at han var imødekommende over for de synspunkter, jeg har fremført med hensyn til familiebeskatningen. Det var da virkelig en udstrakt hånd, og det kan da i alt fald love godt for mulige sonderinger imellem os i fremtiden, for det er noget særdeles væsentligt for os, at man får løst disse problemer. Så kan der være andre problemer, vi nok kan løse sammen.

Waldorff (VS):

Det var da godt for SF og DKP, at de kunne finde et eller andet at diskutere som en mere ren venstrefløjdiskussion; så har man også noget at skrive om i bladene i morgen.

Men lad os lige tage fat på det én gang til. Hvad var det, jeg sagde? Jeg lavede en sammenligning med det forslag, der handler om at overføre rentefradragsretten fra at være et fradrag i indkomsten til at være et fradrag i skatten, og sagde, at dette forslag er dårligere end det, vi synes bedre om, nemlig renteskatteordningen. Derefter gik jeg videre og sagde, at der jo var to andre muligheder, enten helt at afskaffe fradragsretten for privat gæld eller den allerbedste, overhovedet at afskaffe fradragsretten for både privat og erhvervs-mæssig gæld.

Det var for det første en nuancering af, hvor meget VS ligesom havde forelsket sig i denne renteskatteordning. Dernæst var det helt forkert, hvad man sagde. Hr. Freddy Madsen gjorde et stort nummer ud af det og sagde, at nu ville vi friholde de store renteindtægter for beskatning. Nej, det ville vi faktisk ikke, for vi gjorde klart, at i tilfælde af, at man lavede en renteskatteordning, så måtte man selvfølgelig følge det, som står i redegørelsen fra regeringen, og som jeg nævnte; der står ordret: ». . . vil man dog bevare almindelig indkomstskattepligt af ren-

teindtægter.« Det synes jeg er temmelig vigtigt at slå fast for at nuancere, hvor meget man kan finde frem til i artiklen i Land og Folk i morgen med hensyn til VS' stilling til en renteskatteordning.

Det var nu kun den ene ting, jeg kom herop for. Det andet var hr. Bernhard Baunsgaards særprægede eksempler fra dagligdagen, som han ynder meget og også gør meget for at trække frem i skatteudvalget. I skatteudvalget plejer det nu at dreje sig om et hus, der er købt kontant for en halv million kroner og ikke for 300.000 kr., og dér får man selvfølgelig nogle sjove ting at vide. Jeg benyttede lejligheden her til sidst til at stille det spørgsmål i skatte- og afgiftsudvalget: ja men hvor mange kontanthandler finder faktisk sted? Og dertil kunne man svare, at det var yderst få. Det er yderst få eksempler, der overhovedet kan drives frem til noget, der ligner hr. Bernhard Baunsgaards eksempler.

Men så kunne man sige, at princippet vel også er væsentligt, og det er måske det, hr. Bernhard Baunsgaard forsøger at belyse med sine eksempler. Ja men hvordan ser princippet så ud? Dér laver hr. Bernhard Baunsgaard den, at han siger, at den, som køber et hus kontant, kun skal betale f. eks. 40.000 kr. i skat af en given årsindtægt, medens den, som sætter sine penge i banken, skal betale meget mere, for han bliver beskattet af renteindtægten. Ja, det er klart, men han har faktisk også en renteindtægt, som den, der bruger pengene til at købe et hus for, ikke har. Det er den væsentlige forskel. Der er altså en merindtægt ved at sætte pengene i banken i stedet for at købe huset. Dette er alt sammen under forudsætning af, at man har afviklet lejeværdibegrebet og rentefradragsretten.

Godt, hvori består så urimeligheden i, at man kan lave den mekanisme, at man har lige 300.000 kr., som man så køber et hus for? Det, som kunne tænkes at opstå som en gevinst, er, hvis man senere får lejlighed til at foretage en genbelåning af sit hus – det er der ikke megen fidus ved, hvis rentefradragsretten er afskaffet – eller eventuelt på et tidspunkt afhænder sit hus og indkasserer en værdistigning. Derfor må man selvfølgelig, og det gjorde jeg også klart, kombinere forslaget om afvikling af lejeværdibeskatningen og rentefradragsretten med en inddragelse af de værdistigninger, som stadig væk, også efter dette forslag, vil løbe på. Men samtidig er